

Szkoła życia w WB - 06.07.2022 r.

6 - Odwaga i śmiałość duszy

Tom 1 (229)

Efekt nadziei i zaufania jest odwaga i śmiałość:

"Nadzieja - powiedział Jezus - *daje duszy szatę siły, prawie jak z żelaza, tak że wrogowie wszystkimi swoimi strzałami nie tylko **nie mogą jej zranić**, ale nawet **nie mogą wywołać w niej najmniejszego niepokoju**".*

*Wszystko w niej jest **ciszą**, wszystko jest **pokojem**. O! Piękny jest widok tej duszy wypełnionej piękną **nadzieją**, opierającej się całkowicie na swoim Umiłowanym, nie ufającej sobie zupełnie i ufającej całkowicie Bogu.*

*Rzuca wyzwanie najbardziej wściekłym wrogom, **jest królową swoich namiętności**. Ona reguluje całe swoje wnętrze, swoje skłonności, pragnienia, uderzenia serca, myśli, z takim mistrzostwem, że sam Jezus jest w niej zakochany, bo widzi, że ta dusza pracuje z taką odwagą i siłą, ale którą ona czerpie z Niego i od Niego wszystko słyszy; Jezus więc nie może odmówić tej duszy niczego, gdy widzi tę stanowczą nadzieję."*

Tom 6, z dnia 08.09.1904 r.

Zniechęcenie zabija duszę bardziej niż wszystkie inne wady, ale odwaga daje nowe życie:

Ponieważ Luiza nie może znaleźć Jezusa, czuje się bardzo zniechęcona. Jezus: Zniechęcenie zabija duszę bardziej niż wszystkie inne wady! Dlatego **zawsze odwagi!** Tak jak **zniechęcenie zabija, tak odwaga ożywia na nowo.**

Odwaga jest czynem najbardziej godnym pochwały: chociaż dusza czuje się zniechęcona(zawiedziona), to jednak **nabiera odwagi przez nadzieję** i w ten sposób niszczy siebie i zostaje odbudowana w Bogu: *"podczas, gdy czuje się zniechęcona, nabiera odwagi z tego samego zniechęcenia, niszczy siebie i ma nadzieję - i niszcząc siebie, znajduje siebie już odbudowaną w Bogu"*

Tom 29 z 16.04.1931 r.

Panowanie WB w Luizie:

Luiza czuje się całkowicie pod panowaniem BW i pod bezkresnym ciężarem. Pomimo, że tak bardzo kocha i tęskni za BW, to jednak boleśnie odczuwa jej (ludzką)**LW**, która jest przytłaczająca.

Odwaga jest chlebem mocnych:

Luiza widzi Jezusa ukrzyżowanego i trzech Aniołów po Jego lewej i trzech po prawej stronie z koronami w rękach.

Jezus: *"Odwagi, moja córko. Odwaga należy do dusz, **które są zdecydowane czynić dobro**. Są niezłomne w każdej burzy i choć słyszą huk grzmotów i błyskawic, a nawet **drżą** przed tym, i trwają pod strugami ulewnego deszczu, to wykorzystują wodę do obmycia się i **wychodzą z niej jeszcze piękniejsze**. Nie zważając na burzę, są bardziej zdecydowane i odważniejsze niż kiedykolwiek, aby nie odstępować od dobra, które zostało*

rozpoczęte. (...) Odwaga toruje drogę, odwaga rozprasza każdą burzę, odwaga jest chlebem mocnych. Odwaga to wojownik, który wie jak wygrać w każdej bitwie. "

Liczb 21,4-5 "... podczas drogi jednak lud stracił cierpliwość. I zaczęli mówić przeciw Bogu i Mojżeszowi..."

I Kor 2,3-4 " I stanąłem przed wami w słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem. A mowa moja i moje głoszenie nauki nie miały nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości, lecz były ukazywaniem ducha i mocy."

Tom 32 z 02.09.1933 r.

Odwaga jako antidotum na lęki:

Luiza odczuwa ogromną potrzebę całkowitego znalezienia się w ramionach WB, inaczej jej LW się pojawia, chce mieć swoje życie i pogrążyć ją w nieszczęściu!

Ponieważ Luiza z powodu opuszczenia czuła się smutna i przygnębiona, obawia się, że to może być jej LW.

Jezus dodaje Luizie odwagi i przestrzega ją przed lękiem: *"Wyrzuć z serca wszelki lęk. Jest to broń, która zabija miłość lub ją rani i przyczynia się do zaniku zażyłości z twoim Jezusem. A Ja nie mogę i nie chcę z duszą, która chce żyć w Mojej woli pozostać bez zażyłości- jak gdyby nie była jednym ze Mną. W przeciwnym razie nie mógłbym powiedzieć, że Wola, która nas ożywia(tchnie w nas), jest tylko jedna i że kształtuje życie nas obojga, lecz musiałbym powiedzieć: "Ty masz swoją wolę, a Ja swoją". Tego jednak nie życzę sobie, w przeciwnym razie nie żyłabyś już w Mojej Woli."*

Nie zważać na lęki:

"Moja córko, ten kto żyje w Mojej Boskiej Woli nie może tracić czasu i nie może zważać na pewne drobiazgi, lęki, uciski, zmartwienia i wątpliwości. Ten, kto ma do zrobienia coś większego, musi odłożyć na bok to, co mniejsze. Ten, kto zdobywa słońce i cieszy się nim, nie może brać pod uwagę mniejszych światel, a ten, kto posiada dzień, nie może zwracać uwagi na noc; bo słońce jest czymś więcej niż małe światła, a dzień ma większą wartość niż noc.

Ten, kto bierze pod uwagę zarówno jedno, jak i drugie, ryzykuje, że nie będzie mógł cieszyć się pełnią światła słonecznego ani robić wszystkiego, co może robić w ciągu dnia. Może więc stracić to, co większe, jeśli będzie brał pod uwagę to, co mniejsze, zwłaszcza że Moja Wola Boża zawsze chce dawać duszy, która w Niej żyje, a dusza musi być zawsze gotowa do przyjmowania. Jeśli zajmuje się czymś innym, Moja Wola jest zmuszona do przerwy w dawaniu, ponieważ brakuje w duszy czujności na przyjęcie Jej darów, co przerywa Boski przepływ. Gdybyś wiedziała, co to znaczy, jak bardzo byłabyś uważna!"

Tom 34 z 08.04.1937 r.

Decydujące znaczenie odwagi:

Luiza żyje jednocześnie w niebiańskim szczęściu WB i w cierpieniach z powodu pozornej nieobecności(opuszczenia przez) Jezusa. Dla Luizy nieobecność Jezusa jest jak przymusowa śmierć.

Gdy Jezus powraca, życie wraca do niej i zapomina o wszystkim, co wcześniej wycierpiała. Chciałaby pójść do nieba.

Jezus zachęca Luizę: *"Odwaga zdobywa najsilniejsze twierdze, pokonuje najbardziej niepokonane armie. Ona czyni Naszą Siłę słabą, owszem, to raczej dusza bierze w posiadanie tę Naszą Siłę i odważnie zdobywa to, czego pragnie. Kiedy widzimy, że nie*

wątpi w najmniejszym stopniu, że uzyska to, czego pragnie - bo zwątpienie zmniejsza odwagę - dajemy jej więcej niż chce.

Moja córko, odwaga, ufność, nieustająca wytrwałość, miłość - wszystko w Naszej woli - to broń, która Nas rani i czyni tak słabymi, że każemy samej duszy brać to, czego chce."

Praca domowa:

Odwaga nie jest potrzebna, jeśli i tak jest się górą. Odwaga potrzebna jest małym, słabym, aby pokonać większych! Kiedykolwiek w nadchodzącym tygodniu **przydarzy ci się jakiś błąd, kiedy okażesz słabość, natychmiast biegnij do Jezusa i powiedz Mu, że teraz oczekujesz od Niego wszystkiego jeszcze bardziej niż wcześniej!**

Schule zum Leben im GW - 03.03.2022

6 - Mut und Kühnheit

Bd. 1 (229)

Die Wirkung von Hoffnung und Vertrauen ist Mut und Kühnheit:

"Die Hoffnung", sagte Jesus, "verleiht der Seele ein Kleid der Stärke, beinahe von Eisen, sodass die Feinde mit all ihren Pfeilen sie nicht nur nicht verwunden können, sondern ihr nicht einmal die geringste Störung verursachen können. Alles ist Ruhe in ihr, alles ist Friede. O! Es ist schön, diese Seele mit schöner Hoffnung erfüllt zu sehen, ganz auf ihren Geliebten gestützt, sich selbst ganz misstrauend und ganz auf Gott vertrauend.

Sie fordert die wütendsten Feinde heraus, sie ist die Königin ihrer Leidenschaften. Sie regelt ihr ganzes Inneres, ihre Neigungen, Wünsche, Herzsschläge, Gedanken, mit solcher Meisterschaft, dass Jesus Selbst in sie verliebt ist, weil Er sieht, dass diese Seele mit solchem Mut und solcher Stärke wirkt, die sie aber

von Ihm schöpft, und alles von Ihm erhofft; Jesus kann also dieser Seele nichts verweigern, wenn Er diese feste Hoffnung sieht."

Bd. 6 vom 08.09.1904

Entmutigung tötet die Seele mehr als alle anderen Laster, aber Mut gibt neues Leben: Weil Luisa Jesus nicht finden kann, fühlt sie sich sehr entmutigt. Jesus: Die Entmutigung tötet mehr Seelen, als alle anderen Laster! Deshalb immer Mut! So wie die Entmutigung tötet, so belebt der Mut neu. Mut ist der lobenswerteste Akt: während die Seele sich zwar entmutigt fühlt, fasst sie dennoch Mut, indem sie hofft und damit vernichtet sie sich selbst und wird in Gott wieder hergestellt: "während sie sich entmutigt fühlt, fasst sie aus derselben Entmutigung Mut, vernichtet sich selbst und hofft – und sich selbst vernichtend, findet sie sich bereits wieder hergestellt in Gott".

Bd. 29 vom 16.04.1931

Die Herrschaft des GW in Luisa:

Luisa fühlt sich ganz unter der Herrschaft des GW und unter einem unendlichen Gewicht. Aber so sehr sie den GW auch liebt und herbeisehnt, so fühlt sie doch so schmerzhaft ihren MW, der dabei wie erdrückt wird.

Mut ist das Brot der Starken:

Luisa sieht Jesus als Gekreuzigten und drei Engel links und drei rechts von ihm mit Kronen in den Händen.

Jesus: „Mut, meine Tochter. Der Mut ist den Seelen zu Eigen, die zum Guten entschlossen sind. Sie sind in jedem Sturm unerschütterlich, und obwohl sie das Dröhnen von Donnern und Blitzen vernehmen, und davor sogar zittern, und unter dem strömenden Regen ausharren, benutzen sie das Wasser, um sich zu waschen, und noch schöner daraus hervorzugehen. Ohne auf den Sturm zu achten, sind sie entschlossener und mutiger denn je, vom begonnenen Gut nicht abzurücken. (...) Der Mut ebnet den Weg, der Mut vertreibt

jeden Sturm, der Mut ist das Brot der Starken. Der Mut ist ein Kämpfer, der es versteht, in jedem Kampf zu siegen. “

Num 21,4-5

„Unterwegs aber verlor das Volk den Mut, es lehnte sich gegen Gott und gegen Mose auf...“.

Kor 2,3-4

„Zudem kam ich in Schwäche und in Furcht, zitternd und bebend zu euch. Meine Botschaft und Verkündigung war nicht Überredung durch gewandte und kluge Worte, sondern war mit dem Erweis von Geist und Kraft verbunden.“

1

Bd. 32 vom 02.09.1933

Mut als Gegenmittel für Ängste:

Luisa fühlt das äußerste Bedürfnis, ganz in den Armen des GW zu sein, sonst kommt ihr MW auf, will Leben haben und sie ins Unglück stürzen! Weil Luisa sich wegen der Beraubungen traurig und bedrückt fühlte, hat sie Angst, es könnte ihr MW sein.

Jesus macht Luisa Mut und warnt sie vor der Angst: „Verbanne jede Angst aus deinem Herzen. Sie ist die Waffe, welche die Liebe tötet oder verwundet und die Vertrautheit mit deinem Jesus schwinden lässt. Ich aber kann und will mit der Seele, die in meinem Willen leben möchte, nicht ohne Vertrautheit bleiben – als wäre sie nicht eins mit Mir. Sonst könnte Ich nicht sagen, dass der Wille, der uns beseelt, nur einer ist, und Er unser beider Leben bildet, sondern müsste sagen: ‚Du hast deinen Willen, und Ich den meinen.‘ Das aber wünsche Ich nicht, sonst würdest du nicht mehr in meinem Willen leben.“

Keine Rücksicht auf Ängste nehmen:

„Meine Tochter, wer in meinem Göttlichen Willen lebt, darf keine Zeit verlieren und kann auf gewisse Kleinigkeiten, Ängste, Bedrückungen, Beunruhigungen und Zweifel keine Rücksicht nehmen. Wer das Größere zu tun hat, muss das Geringere beiseitelassen. Wer die Sonne erhält und sie genießt, darf die kleinen Lichter nicht berücksichtigen, und wer den Tag besitzt, darf die Nacht nicht beachten; denn die Sonne ist mehr als die kleinen Lichter, und der Tag hat größeren Wert als die Nacht.

Wer auf beide Rücksicht nimmt, läuft Gefahr, weder die ganze Fülle des Sonnenlichtes zu genießen, noch all das tun zu können, was er am Tag tun kann. So kann er das Größere verlieren, wenn er das Geringere berücksichtigt, zumal mein Göttlicher Wille der Seele, die in Ihm lebt, stets geben möchte und die Seele stets empfangsbereit sein muss. Kümmert sie sich um etwas anderes, so ist mein Wille genötigt, im Geben innezuhalten, weil Er in der Seele die Aufmerksamkeit auf den Empfang seiner Gaben vermisst, was den Göttlichen Strom unterbricht. Wenn du wüsstest, was das bedeutet, wie aufmerksam wärest du dann!“

Bd. 34 vom 08.04.1937

Die entscheidende Bedeutung des Mutes:

Luisa lebt zugleich im himmlischen Glück des GW und in den Leiden durch die scheinbare Abwesenheit von Jesus. Die Beraubungen Jesu sind für Luisa wie Sterben-müssen. Kommt Jesus zurück, dann kehrt bei ihr auch das Leben zurück und sie vergisst alles, was sie vorher gelitten hat. Sie möchte am liebsten in den Himmel gehen.

Jesus macht Luisa Mut: „Der Mut bezwingt die stärksten Festungen, besiegt die wehrhaftesten Armeen. Er lässt unsere Kraft schwach werden, ja vielmehr bemächtigt sich die Seele dieser unserer Kraft und gewinnt mutig das, was sie will. Wenn Wir sehen, dass sie nicht im Geringsten daran zweifelt, das Begehrte zu erlangen – denn der Zweifel vermindert die Tapferkeit – geben Wir ihr mehr, als sie will. Meine Tochter, der Mut, das Vertrauen, die unaufhörliche Beharrlichkeit, die Liebe – alle in unserem Willen – sind die Waffen, die Uns verwunden und so schwach machen, dass Wir die Seele selbst dazu bringen, das zu nehmen, was sie will.“

Hausaufgabe:

Mut braucht man nicht, wenn man sowieso überlegen ist. Mut braucht der Kleine, der Schwache, um den Größeren zu besiegen! Immer, wenn Dir in der kommenden Woche ein Fehler passiert, Du Schwächen zeigst, dann laufe sofort zu Jesus und sage ihm, dass Du jetzt noch mehr als vorher alles von ihm erwartest!